Inspektionen för vård och omsorg
Avdelning öst
Box 6202
102 34 Stockholm

25 augusti 2019

Slutkommentar i ärendet Dnr 7.3-27386/2019-2

Tips/anmälan om missförhållanden/brott mot patientlagen i psykiatrin region Gotland vad gäller informationsplikt och psykofarmakologisk behandling av flickor (15-19)

Jag tackar för bekräftelsen från den 31 juli http://jannel.se/MeddelandeIVO.pdf på att IVO mottagit mina uppgifter http://jannel.se/IVO.PsykGotlandJuli2019.pdf om den psykiatriska vården inom Region Gotland, att myndigheten har nytta av uppgifterna och kommer att använda dem i riskanalyser inför kommande tillsyner.

Jag vill med denna skrivelse enbart få nedanstående uppgifter tillförda ärendet (ad acta) och göra en kort sammanfattning av vad som bevisats.

I min skrivelse lämnade jag uppgiften att 30 flickor (15-19) på Gotland under 2018 fick psykiatrins *allra tyngsta* preparat, neuroleptika; en förskrivning som var 140 % högre än riksgenomsnittet. IVO fick också ta del av den av Socialstyrelsen framtagna uppgiften att 26 av dessa 30 flickor under året *också* fick medicinering med antidepressiva eller ”ADHD-preparat”. Jag framförde att det på goda grunder kunde antas att många av dessa flickor fick neuroleptika som ”behandling” för de skador som föregående behandling med antidepressiva/”ADHD-preparat” orsakat.

Socialstyrelsen har nu (22 augusti) kunnat utlämna uppgiften att *14 av dessa 30 flickor under 2016-2017 fått behandling med antidepressiva eller ”ADHD-preparat”, men inte med neuroleptika.* De har med andra ord först behandlats med antidepressiva/”ADHD-preparat” och under 2018 ansetts *försämrade* till den grad att de placerats på neuroleptika – fått allvarliga humörsvängningar, maniska/hypomaniska tillstånd, psykoser. Och detta utan att en enda biverkningsrapport skrivits.

Jag citerar professor Peter Götzsche från boken *Dödlig psykiatri och organiserad förnekelse:* ”Det är dålig läkekonst att skaka fram ytterligare diagnoser när en person står under inflytande av neuroaktiva kemikalier, eftersom symtomen så sannolikt är läkemedelsinducerade.” Och denna ”dåliga läkekonst” är vad dessa flickor på Gotland gjorts till offer för.

Vi har alltså en situation på Gotland med mycket allvarliga missförhållanden, där skadorna på mängder av unga patienter är uppenbara, och där psykiatrin bryter mot både lagar och de villkor under vilka förskrivning av psykiatriska preparat får ske (produktresumén).

Den kan sammanfattas i följande punkter:

- Patienter och deras anhöriga får inte den väsentliga information om biverkningar som de *ska* få (brott mot patientlagen);

- Psykiatrins representanter på ön gör utsagor om de psykiatriska preparaten och deras effekter som strider mot Humanläkemedelsdirektivet 87.1, som går långt utanför och är i motsättning till gällande produktresuméer; agerandet är att betrakta som olaglig marknadsföring (se min anmälan);

- En skrämmande stor andel av unga flickor (15-17) får antidepressiva trots att dessa enligt gällande produktresuméer (den ”lagtext” som beskriver villkoren för godkännandet av preparaten) inte *ska* ges till åldersgruppen (”Effekt har inte visats hos barn och ungdomar med egentlig depression”);

- En skrämmande stor andel av unga flickor (15-17) får ”ADHD-preparat” trots att ”lagtexten” för dessa preparat säger att förskrivningen ”måste grundas på en mycket noggrann bedömning av svårighetsgrad och kronicitet av barnets symtom i förhållande till barnets ålder”;

- De uppgifter som tagits fram om förskrivningsmönstret visar att psykiatriker på ön inte sätter ut det psykiatriska preparatet som högst sannolikt orsakat skada, utan i stället betraktar dessa skador som tecken på *andra* psykiatriska tillstånd, för vilka man då förskriver ytterligare preparat (48 % av de flickor som får ”ADHD-preparat” får *också* antidepressiva; data om neuroleptika har getts ovan). Ett säkert sätt att skapa polyfarmaci och kroniska patienter.

- INGA biverkningsrapporter skrivs av den gotländska psykiatrin. Under 2018 skrevs ingen enda biverkningsrapport om de skador som flickorna 15-19 fått – trots alla övertydliga bevis på förekomst av ett stort antal skadeverkningar.

Janne Larsson
skribent/researcher
janne.olov.larsson@telia.com